

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

352.08

Szerző:

Cím: *A főváros legújabb B-listája*

Hely

Idő

1924

Személy

Forrás:

Népszava

Bn

1924. 12. 30.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

352.08.2888

A főváros legújabb B-listája.

A milliárdos károk és a tanács felelőssége.

A belügyminiszter ismeretes rendelete alapján a főváros tanácsa a legutóbbi ülésében elkészítette a legújabb B-listát és a megszüntendő állások jegyzékét. Ez az újabb létszám-
apasztság részben utóhulláma az eddigieknek, részben pedig kezdete a B-listázások egy újabb sorozatának. A főváros adózáinak megterhelése szempontjából szükséges, hogy a közvélemény újra áttekintést kapjon az egész anyag fölött.

A most aktuálissá lett B-listára hatvan fővárosi alkalmazott került, akik közül negyvenkettő önként jelentkezett arra, hogy eltávozik a főváros kötelékéből. Eszerint a tanács az illetők akaratan kívül 18 tisztviselőt tett B-listára. Félhivatalos közlés szerint ezek nagyobb része fegyelmi alatt áll, másrésze pedig női munkaerő, aki állítólag nem sokat volt látható a hivatalban. Tartunk tőle — elválík majd —, hogy itt is, legalább részben, olyan fegyelmi esetekről van szó, amikor „fegyelmi” címén olyan régi, kiváló munkaerőket bocsátottak el protekciós kurzus-kreaturák kedvéért, akiket a proletárdiktatura ürügyével száz koronákkal bírságozhattak csak meg. A B-listára helyezett 60 alkalmazott közül 23 a nő, 30 az altiszt, akik közül 16 az önként távozó. A B-listára helyezetteket a tanács január elsejével szabadságolja, június 30-ig kapják a rendes fizetésüket, amikor is elválík, hogy az elbocsátottak végkielégítést, avagy nyugdíjat akarnak-e? A B-listával kapcsolatosan

a főváros tanácsa 76 végleges tisztí állásnak, 102 végleges altisztí állásnak és 18 ideiglenes altisztí állásnak megszüntetését határozta el.

Ezek az állások üresedésben vannak. A tanács idevonatkozó határozatát hétfőn terjesztették föl a belügyminiszterhez.

Kevéses mondunk, ha fizetések és végkielégítések címén ez a legutóbbi elbocsátás három milliárdjába fog kerülni a fővárosnak. Ebben az esztendőben, a mondott összeget nem is számítván, csak végkielégítés címén 25 milliárdot

fizetett ki a B-listásoknak a főváros. Ehhez arányosan képzelendő el az az összeg, amelyet *nyugdíjak címén* kénytelen fizetni. E súlyos tételek láttára kell újra és újra megfontolni azt a nagy és lesújtó felelősséget, amely a tanácsot a B-listázások végrehajtása körül terheli. A helyzet teljesen ugyanaz, sőt, ha lehet, még rosszabb, mint amilyen a villamos-társaságnál kialakult, ahol tudvalevően még nincs gazdája azoknak a sok milliárdos károknak, amelyeket a Beszkar igazgatósága a B-listázások körül okozott a vállalatnak, azon keresztül a főváros közönségének.

A B-listás tanerők dolga tán a legföhláborítóbb ebben az egész homályos ügyben. A villamos-társaság ellen megindított perek példájára most már a B-listára tett tanerők is sorra pört indítanak a főváros ellen azon az alapon, hogy a főváros — amint ez az említett érdekeltség vasárnapi gyűlésén elhangzott — szeptember óta is 200 újabb tanerőt alkalmazott és csak el-

vétve hívott vissza ezekre az állásokra B-listára tett — akkor is jó összeköttetéseknek örvendő — tanerőket. Az említett gyűlésen egyébként elmondották azt is, hogy

egész sereg ideiglenes tanerő alkalmazását augusztus 31-én túl meghosszabbították, holott az ideiglenes alkalmazottaknak a megbízatása csak addig az ideig terjedt.

Az automatikus meghosszabbítás tehát — úgy mond — azt jelenti, hogy ezeknek az ideiglenes alkalmazottaknak a személyében a tanács újabb alkalmaztatásokat teljesített, holott a törvény ezt határozottan tiltja. Több polgári iskolában — mondották — a helyettesítéseket sem a B-listásokkal, hanem újabb alkalmazottakkal végzeteti a tanügyi osztály. Az iparostanonciskolákban pedig a B-listás, okleveles tanítók helyébe egyetemi hallgatókat alkalmazott a főváros, akiknek sem oklevelük, sem tanítói képzettségük nincs.

A fővárost érő nagy anyagi és erkölcsi károsodás másik, tán nagyobbik forrása, amelyért a tanácsnak szintén felelnie kell, az, hogy nemcsak a tanerőknél, hanem általában az egész igazgatásban, hasonlóképpen a villamosvasutnál és az üzemekben, *leginkább a régi, bevált alkalmazottakat bocsátották el olyan ideiglenes alkalmazottak meghagyásával, akiknek a képzettsége nem versenyezhet az elbocsátottakéval.* Másrészt az utóbbi esztendőben — sőt: ugy látszik, a B-listások tiszteletére fölvett — ideiglenes alkalmazottak elbocsátása esetén a főváros anyagi kötelezettségei összehasonlíthatatlannul kisebbek lettek volna. E tény fölött a főváros közönsége nem fog napirendre térni és a tanács, ha a kormánybiztosi ellenőrzés jónak látja: előbb, ha figyelmen kívül hagyja, akkor az új közgyűlés összeülte után majd megmagyarázhatja, hogy *miért nem tudta alcsóbban elintézni a B-listázásokat?* Elvégre, ha igaz, hogy Csilléri András unokanővére, mint ideiglenes alkalmazott zavartalanul végezheti a Szentlászló-úti napköziben a munkáját, egészen furcsa, hogy régi, kitűnő tanerőnek miért kellett nyugdíjba mennie, aki még hozzá hadirokkant is.

Amióta Wolffék magukhoz kaparintották a hatalmat a fővárosnál, 1923 végéig, a fővárosi alkalmazottak létszáma 5000-rel szaporodott.

Ezeknek tulnyomó része arra az időre esik, amikor már szóba kerültek a B-listázások és *iggy minden helyet megraknak kurzusok, hogy azután a régiék menjenek és az ő embereik bentmaradhassanak.* A politikai és felekezeti létszám-
apasztság óta — amint láttuk — többszáz újabb fölvétel is történt, ami az érdekeltek szerint éppen úgy, ahogy a villamosnál, a létszám-
apaszító törvény meglehetősen költséges megsértését jelenti.